

42. Ó sì sọ fún èyí tí ó rò pé òun yòò là nínú un àwọn méjéèjì pé: Rántí mi lódò ògàà rẹ. Sùgbón èsù jẹ kí ó gbàgbé láti sọ nípaà rẹ fún ògàà rẹ, ó sì lo ọdún diẹ nínú un ọgbà èwòn.

43. Ọbá sì wí pé: Dájúdájú mo (lá àlá) tí mo rí abo màálù méje tí wọn sanra tí àwọn màálù méje tí wọn rù sì n jẹ wọn; àti apópó (ọkà) tí ó tutù àti òmìrán tí ó gbẹ. Èyin olóyè (mi) ẹ lámí lóye nípa àlàá mi, tí ẹ bá jẹ eni tí ó mò itumò àlá.

44. Wọn wí pé: Àwọn àlá tí ó rújú nìyí. Àwà kò sì mò nípa itumò àlá.

45. Eni tí ó là (tí ó mórí bọ) nínú un àwọn méjéèjì sì rántí lẹyìn ẹgbà pípé. Ó wí pé: Èmi yòò fún yín ní iró nípa itumò wọn, nítorí náà ẹ ràn mi lọ (látí lọ ẹ iwádìi).

46. Yuusufu, iwọ olódodo, làwá lóye nípaà àwọn màálù méje tí wọn sanra tí àwọn (màálù) méje tí wọn rù sì n jẹ wọn, àti nípaà apópó (ọkà) méje tí ó tutù àti òmìrán tí ó gbẹ (Sò itumò wọn fún mi) kí èmi le padà lọ sí ọdò àwọn ènìyàn nítorí kí wọn lè mò (itumò wọn).

47. Ó wí pé: Ẹ ó gbín ohun ọgbín fún ọdún méje tí ó tẹlẹraa wọn. Èyí tí ẹ bá kó lérè, ẹ fi silẹ sínú un apópó rẹ àyàfi diẹ tí èyin yòò jẹ.

48. Lẹyìn náà, ọdà yòò dá fún ọdún méje tí nńkan yòò le, wọn yòò máa jẹ ohun tí ẹ tójú silẹ dè wọn àyàfi diẹ nínú un èyí tí ẹ ti fi pamọ (fún ọgbín).

49. Lẹyìn náà, ọdún kan n bọ tí ọjò yòò rò púpọ fún àwọn ènìyàn tí wọn yòò sì máa' fún (èsò, tí wọn yòò máa mu ú)..

50. Ọbá sì wí pé: Ẹ mú u wá fún mi. Nígbà tí iránsẹ náà dé ọdò rẹ (Yuusufu), ó wí pé: Padà lọ sí ọdò olúwaa rẹ kí ó sì bí í lèrè pé, kíni ó şelẹ sí àwọn obínrin tí wọn gé araa wọn lówó? Dájúdájú Olúwaa mi ní imò jùlọ nípaà ètee wọn.

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِندَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَأْتِيهَا أَلْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِن كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿١٢﴾ قَالُوا أَضَعَتْ أَحْلَمٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَلَمِينَ ﴿١٣﴾ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿١٤﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَّعَلِّي أَرْجِعَ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَحْصِنُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِشُونَ ﴿١٨﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ

